Prin răcoarea codrilor Şi-n culori răzbate simţirea gândurilor Printre arama crengilor…
Copacii plâng după a lor mamă.
Su netul de codru verde

Abia de-l zăreşti incerte

Prin văzduhul plin de stele,

Pe sub luna din poveşti.

Bruma deasă se aşează

Vrând un semn să dea…

Însă totul se-nrămează

Rămânând doar un mister.

AUROR: Ionel Marza